

Χριστὸς ἀνάξ κέλεται σε φυγεῖν ἐς λαῖτμα θαλάσσης,
ἢ ἐκ τῆς σκοπέλων, ἢ ἐκ συῶν ἀγέλιω,
ὡς λεγεῶνα πάροισιν ἀτάθαλον. ἀλλ' ὑπέειπε,
μή σε βάλω σαυρῶ, τὸ πᾶν ὑποτρομέει.
Σταυρὸν ἐμοῖς μελέεσσι φέρω, σαυρὸν δὲ πορείη,
σαυρὸν ὃ κραδίη, σαυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος.
οὐ λήξεις λοχῶν με κακόχολε; οὐκ ὅτι κρημνούς;
οὐ Σόδομα βλέψης; οὐκ ἀθέων ἀγέλας;
οἱ μεγάλιω θεότητα διατμήξαντες ἔλυσαν,
ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν πολίω, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν κραδίω.
αἰεὶ με δνοφροῖσι νοήμασιν ἐχθρὲ μελαίνεις,
οὔτε θεὸν τρομέων, οὔτε θυηπολίας,
οὔτος καὶ τριάδος νόος ἐπλετο, ἢ χέτα κήρυξ,
καὶ νῦν τέρμα βλέπει, βόρβορε μή με θόλου,
ὡς καθαρὸς καθαροῖσι συναντήσω φαέεσιν
οὐρανίοις, αἰγλαὶ εὐτ' ἐπ' ἐμὴν βιοτίω.
Τάσδε χέρας τανύω ὧ σῶτις. Χᾶρες σὺ κόσμος,
χᾶρες μογηροφῶρες: φείδεο τῶν μετ' ἐμὲ.

Εγράφη ἐν τῇ Λιψία, τῇ ιγ. μηνὸς Νοεμβρίου,

ἔτη Χ. α. φ. ο. δ.

1. 2. 3. 6.

Nicolaus Selne-
cerus D.